

Nr 36.

Av herr **Nilsson, Bror**, om höjning av hundskatten.

I kungl. förordningen angående skatt för hundar av den 17 maj 1923, § 4, stadgas, att hundskatt skall av kommunen bestämmas till ett för varje hund lika belopp, lägst fem högst trettio kronor för kalenderår.

På grund av den nya jaktlagens tillkomst torde antalet hundar i landet hava minskat. Svårigheten att anskaffa föda till hundarna har säkerligen också bidragit till viss inskränkning i hundhållningen, särskilt i städerna. Alltjämt finnes emellertid ett stort antal hundar, som sakna existensberättigande och som utföra allehanda ofog. Särskilt äro landets fårägare besvärade av angrepp på sina får från utelöpande hundars sida.

I de flesta kommunerna i riket torde hundskatten vara fastställd till högre belopp än det minsta lagen tillåter, men åtskilliga nöja sig med minimumbeloppet, vilket i nuvarande tid måste anses vara alldeles för lågt. Å andra sidan skulle måhända vissa samhällen önska besluta om högre skatt än det maximum, som stadgas i berörda lag.

Därför tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville besluta att hos Konungen anhålla om den förändringen i gällande förordning angående skatt för hundar att denna skatt må utgå med lägst tio och högst fyratio kronor för kalenderår.

Stockholm den 19 januari 1943.

B. A. Nilsson.